

காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரொளி நீ தான்! இந்தப்
பாரிடதை துயில் வோர் கண்ணிற்
பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீ தான்!
ஊரினை நாட்ட இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பரேறி வாளர் நஞ்சிற்
பிறந்த பத்திரிகைப் பண்ணே!

அறிஞர்தம் இதய ஓடலை
ஆழநீ ர் தன்னை மொண்டு
சுறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
கூறுகிய சயெல்கள் தீர்த்துக்
குவலயம் ஓங்கச் செய்வாய்!
நறுமண இதழ்ப் பண்ணேனேன்
நலம் காணார் ஞாலம் காணார்.

கடும்புதர் விலக்கிச் சனென்று
களாப்பழம் சேர்ப்பார் போலவே
நடும்புவி மக்கட் கான
நினைப்பினிற் சனென்று நஞ்சிற்
படும் பல நுணுக்கம் சேர்ப்பார்
படித்தவர். அவற்றையெல்லாம்
"கொடும்" என அள்ளி உன்தான்
கொண்டார்க்குக் கொண்டு போவாய்!

வானிடநிகழும் கோபி
மாயங்கள், மாநிலத்தில்
ஊனிட உயிரில் வாழ்வின்
உட்புறம் வளிப்புறத்தே
ஆனநற் கொள்கை, அன்பின்
அற்புதம் இயற்கைக் கருத்து
தனிதழ் தன்னிற் சேர்த்துத்
தித்திக்கத் தருவாய் நித்தம்!

சிறுகதை ஒன்று சொல்லிப்
பெருமதியுட்டும் தாளே!
அறதைனில் நடந்த வற்றை
அம்பலத் திழுத்துப் போட்டாக்
கறையுளம் தய்யமை செய்வாய்!
களபைப் பிலே ஊக்கம் பெய்வாய்!
நிறைபொருள் ஆவாய் ஏழை
நீ ட்பிய வறெங் கரத்தே!

Written by
Sunday, 24 August 2008 16:02 -

ஓவியம் தருவாய்! சிற்பம்
உணர்விப்பாய்! கவிதையிட்டக்
காவியம் தருவாய்! மக்கள்
கலகலவெனச் சிரிப்பு
மேவிடும் விகடம் சொல்வாய்!
மின்னிடும் காதல் தந்து
கவ்வாவாய்! வீரப் பச்சைக்
கொட்டாவாய் கோலத் தாளே!

தெரூப்பெருக் கிடவோ ருக்கும்
சகெம்காக்கும் பெரியோர்க்கும்,கை
இருப்பிற் பத்திரிகை நாளும்
இருந்திடல் வேண்டும்! மண்ணிற
கருப்பெற்றுருப்பெற்றிளநடை
பெற்றுப்பின் ஐந்தே ஆண்டு
வரப்பெற்றார் பத்திரிகை நாளும்
உண்டென்றால் வாழ்க்கை பெற்றார்!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165puthiyaulagam.htm#dt173>